

Ordförande har ordet

SKV har Stämman vartannat år. I maj var det dags igen och ett 20-tal medlemmar träffades på Kvinnofolkshögskolan i Göteborg. Som vanligt diskuterade vi de gångna två årens verksamhet men blickade också framåt för att ta ut kompassriktning för åren framför oss. Inför kommande stämmor beslöt vi, på förslag av styrelsen, att avskaffa systemet med ombud, ett per 25-tal medlemmar. Det passar bättre i större organisationer med många medlemmar. Istället för ombud kommer nu varje medlem att ha yttrande- och rösträtt vid Stämman.

Antalet medlemmar minskar och vi har svårt att rekrytera yngre kvinnor. Detta ligger bland annat bakom en motion som ansåg att det var dags att förbereda nedläggning av förbundet. Motionen avslogs med klar majoritet, då uppfattningen bland de närvarande övervägde att ännu sker det mycket som är positivt och som skulle saknas i kvinnorörelsen om SKV försvann. Till sammans har vi stor erfarenhet och kunskap att dela med oss av. Dock är vi väl medvetna om att vi behöver fler aktiva medlemmar för att verksamheten skall vidmakthållas och utvecklas. Verksamhetsberättelserna skickar vi gärna om så önskas.

På programmet för Stämman stod en föreläsning av Berit Larsson, en av initiativtagarna till Kvinnofolkshögskolan och lärare där i många år. Hennes föreläsningar i filosofi är mycket uppskattade. Hon har en enastående förmåga att förklara abstrakta begrepp så att de landar i erfarenhet och verkligheten omkring oss, praktisk filosofi. Vi hade bett Berit svara på den något utmanande frågan "Kan filosofi vägleda oss som SKV:are?"

Hennes föreläsning innebar ett jakande svar. Filosofi kan lära oss att reflektera över vad vi menar med olika begrepp vi rör oss

med, som demokrati, frihet, solidaritet. Den kan skärpa vårt tankeflöde, underlätta för oss att se strukturer, ge oss verktyg att förstå vår omvärld på olika nivåer. Vi kan då få en bättre bild av de motsättningar och konflikter som är inbyggda i all mänsklig samvaro och samhällelig organisering. Vi kan lära oss att leva med dem, acceptera att de finns och hantera dem så konstruktivt som möjligt.

Berit utmanar lyssnarens tankeförmåga – "ett ordentligt pass hjärngympa", var en uppskattande kommentar efteråt. Tack Berit för att du berikade vår Stämman!

Berit Larsson föreläser på Stämman

Ianthe Holmberg

Ett uttalande från SKVs Stämma i maj krävde stopp för export av krigsmateriel till diktaturer. Här följer en bakgrund till kravet.

Stopp för all export av krigsmateriel till diktaturer

Frågan är brännande aktuell för alla engagerade i fredsfrågor. Enligt riksdagens planering ska regeringen lägga fram en proposition om ett nytt regelverk för export av krigsmateriel i juni. Det är allmänt känt att Sverige exporterar vapen och krigsmateriel till länder som allvarligt kränker mänskliga rättigheter. Det är också känt att kravet på att sätta stopp för sådan vapenhandel har ett brett stöd både i riksdagen och ute i landet.

Granatkastaren Carl Gustav

Vapnet är en stor exportframgång och har sålts till över 40 länder. Carl Gustaf har använts i en mängd krig, bland annat i Indien och i strider i Kambodja, Vietnam, och Irak. Vapnet tros också användas av rebeller i det syriska inbördeskriget.
Från Wikipedia Bild: Jorchr

Det är 25 år sedan regelverket ändrades. 2011 beslutade riksdagen att regelverket skulle skärpas, pressad av en stark opinion som chockats av omfattningen av det militära samarbetet med Saudiarabien.

Den parlamentariska Krigsmaterielexportöversynsutredningen, känd som KEX utredningen, tillsattes följande år. I juni 2015 presenterade den sina slutsatser. Ett av de viktigaste förslagen var att ett demokratikriterium skulle införas för länder som Sverige får exportera krigsmateriel till. "Det föreslagna demokratikriteriet kommer att utgöra ett hinder för att exportera till stater som inte lever upp till detta," heter det. -Så bra, tänker man. Då kan vapenexporten

upphöra till diktaturer och auktoritära stater som uppenbarligen inte kan definieras som demokratier.

Men som vanligt i politiken gäller det att noga analysera varje ord. Små förändringar i ordvalet kan ha dramatiska konsekvenser för vad som sedan kommer att styra vapenhandeln lång tid framöver. "Ett hinder" kan tolkas på olika sätt. Det kan betyda ett absolut hinder, men kan också öppna för tolkningen att hinder kan man ta sig över om viljan finns.

Än mer oroad blir man av formuleringen i anslutning till det ovan citerade: "Den politiska helhetsbedömningen blir kvar där utrikespolitiska skäl ska vägas mot säkerhets- och försvarspolitiska skäl." Alltså inget tydligt förbud! Säkerhets- och försvarspolitiska skäl kan ju berättiga en massa undantag och få till följd att ingenting förändras i praktiken. En käftsmäll för dem som i årtal kämpat för anständighetskravet att Sverige ska sluta sälja vapen till diktaturer för snöd vinning och som haft höga förväntningar på utredningen.

Det obekväma ordet diktatur används inte i officiella dokument och uttalanden. Det är "icke-demokratier" frågan gäller. Att definiera en demokrati, därmed en icke-demokrati är en svårighet utredningen kämpar med. Det finns inga vedertagna definitioner. "Länder som allvarligt kränker mänskliga rättigheter" är en definition av en icke-demokrati, men så klart finns det tolkningsmöjligheter även här.

Den ena remissinstansen efter den andra påpekar att utredningen inte formulerar sig tillräckligt skarpt för att export av krigsmateriel till diktaturer tveklöst ska stoppas. Till och med Inspektionen för strategiska produkter ISP, som är den instans som ska tillämpa reglerna, skriver i sitt remissvar: "Det är svårt att se att detta förslag skulle innebära någon skärpning i förhållande till formuleringen i dagens riktlinjer."

Till råga på allt vad oklarheter gäller rapporterades i april från regeringens preliminära lagrådsremiss om vapenexporten att "Sverige inte bör exportera vapen till icke-demokratier". Detta

innebär en klar försvagning jämfört med Kexutredningens "hinder". Att Sverige inte bör exportera vapen till dessa länder är till intet förpliktigande och långt ifrån ett tydligt besked om stopp.

Under tiden finns starka intressen som ser till att exporten av krigsmateriel till länder som styrs diktatoriskt ökar och nya långtgående kontrakt skrivs. Trovärdigheten i regeringens politik för mänskliga rättigheter och demokrati undermineras. Det skaver när en feministiska utrikespolitik kommer på tal så länge vapenexport sker till förtryckande regimer som är i krig och vars kvinnor dessutom inte ens är fullvärdiga medborgare. I Lagen om krigsmateriel står uttryckligen att vapenexporten inte får stå i strid med svensk utrikespolitik. Uppenbarligen gör den det. Regeringen har Politiken för global utveckling PGU att ta hänsyn till, vars kärna är att politiska beslut som fattas i Sverige ska bidra till en rättvis och hållbar global utveckling. Det gör knappast export av vapen. I Kexutredningen heter det att vapenexport inte får ske av sysselsättnings- eller näringspolitiska skäl. Detta sker uppenbarligen hela tiden. Vapenexporten kan inte leva ett eget liv vid sidan om politiska beslut.

Ett konstruktiv förslag som Socialdemokrater för tro och solidaritet för fram i sitt remissvar till Kex är att tillätta en utredning i samma anda som utredningen från år 1984 "Med sikte på nedrustning – omställning från militär till civil produktion i Sverige". Det pekar framåt och det stödjer vi helhjärtat.

Kexutredningen har nu två år på nacken och regeringens proposition tycks bli fördröjd ännu en gång. Om det betyder att regeringen har svårt att komma till skott så vill vi påminna den om att en majoritet av svenskar kräver ett absolut förbud för export av krigsmateriel till diktaturer och andra länder som allvarligt kränker mänskliga rättigheter. Politikerna får inte svika denna gång.

Uttalande från Stämman i maj

Amnesti för ensamkommande barn och unga

I dag utvisas ensamkommande barn och unga från Sverige till länder trots skyddsbehov på grund av säkerhetsläget i landet dit de utvisas. Ett sådant land är Afghanistan där det enligt UD "råder omfattande brister i respekten för mänskliga rättigheter, säkerhetsläget för civilbefolkningen är allvarligt och väpnad konflikt pågår i flera delar av landet." Dit utvisar Sverige ensamkommande barn och unga, många med en uppskriven ålder och flera helt utan släkt och nätverk, efter att ha tillbringat ett liv i flykt.

Under våren 2017 väntar fortfarande 18 000 ensamkommande på beslut i sin asylansökan. Dessa barn och unga har kommit hit med hopp om att få växa upp utan att utsättas för krigshandlingar och övergrepp. I denna situation är flickor särskilt utsatta.

I Sverige har de unga mötts av en lång väntan på asylprövning. De långa handläggningstiderna gör att de lever i ovisshet, när de hade behövt trygghet och framtidshopp. Beslut om utvisning som fattats har i flera fall varit på felaktig grund och på ett rättsosäkert sätt. Många väljer att gå under jorden när deras asylansökan avslagits.

Sverige ses som en av de främsta företrädarna för mänskliga rättigheter. Det förpliktigar. Vi vill att Sverige ska kunna hålla huvudet högt i kommande förhandlingar i EU om asylrätt och asylpolitik. Att värna asylrätten och erbjuda ett snabbt och säkert utredningsförfarande och gott omhändertagande av dem som kommer till Sverige skall vi självklart kunna leva upp till.

Vi kräver därför:

- att handläggningstiderna för barn och unga avsevärt förkortas. Ge ensamkommande barn och ungdomar företräde!
- att alla beslut som byggt på felaktiga uppskattningar av säkerhetsläget rivs upp.
- att om handläggningstiden för ensamkommande tagit mer än ett år ska de ges amnesti.

RAPPORT SAMT INTRYCK FRÅN CSW/NGO KONFERENS I NEW YORK 8-20 MARS 2015

Två konferenser pågick samtidigt i FN-huset och närliggande byggnader, den formella på ministernivå, samt parallellt den anordnad av NGOs, Non-Governmental Organizations, som delegationen från den svenska kvinnorörelsen deltog i. Ca 45 representanter från olika kvinnoorganisationer utgjorde denna delegation, där jag representerade SKV i gruppen från Sveriges Kvinnolobby.

Temat för konferensen var Beijing +20 – en utvärdering av vad som skett sedan Beijing 1995 gällande jämställdhet inom olika områden, t.ex löner, deltagande av kvinnor inom politiken? Den anordnades av CSW (Commission on the Status of Women), FN:s Kvinno-kommission. Denna är en funktionell kommission under FN:s ekonomiska och sociala råd (ECOSOC) som enbart ägnar sig åt jämställdhetsfrågor. Den har huvudansvaret för policyutvecklingen i fråga om jämställdhet mellan kvinnor och män och att följa upp hur

kvinnors rättigheter efterlevs i medlemsstaterna.

Kommissionen ordnar en två veckors konferens årligen i mars med olika teman för varje år. I år var det ministrar från medlemsländerna som deltog på mötet, inte ambassadörer, vilket gav slutdeklarationen mer tyngd. I år ägde dock inga förhandlingar rum under CSW som den svenska delegationen kunde vara med och påverka.

NGO konferensen bestod av cirka 450 workshops och seminarier som pågick under de två veckorna. Generellt kan sägas att de flesta arrangemangen handlade om Våld mot kvinnor, Prostitution samt Trafficking.

Sveriges formella delegation leddes av Jämställdhetsministern Åsa Rignér, men där ingick också representanter från bl.a Sveriges Kvinnolobby, Rädda barnen, RFSU, Kvinna till Kvinna samt Män för jämställdhet. I förberedelsearbetet inför konferensen uttryckte vi som skulle resa till CSW/NGO

Annelie Kraft. Foto: Margareta Nordh

vårt missnöje till Regeringen att det saknades ett större deltagande från kvinnoorganisationer i den officiella delegationen. SKV stod bakom denna kritik.

Konferensen inleddes med ett stort möte på Apollo Theatre i Harlem med en återblick över vad som skett sedan Beijing 1995. I en panel med kvinnor från olika länder deltog Gertrud Åström, fd ordförande i Sveriges Kvinnolobby. Hennes anförande, liksom flera andra möten som Kvinnolobbyn stod som medarrangör till, utgick till

stor del från Nordiskt Forums slutdokument "Feministiska överenskommelser och krav". Jag kan säga att Nordiskt Forums dokument med sitt rosa omslag, översatt till engelska, var mycket eftertraktat och uppskattat av kvinnor från olika länder. (Kan beställas från SKV). Öppningsmötet avslutades med en 8 mars-demonstration som startade utanför FN-byggnaden och gick till Times Square. FN:s generalsekreterare Ban Ki-moon talade.

På kvällen 8 mars skulle ett stort arrangemang ha ägt rum på Apollo Theatre med flera inbjudna gäster. Detta arrangemang ägde dock rum senare under veckan i en fashionabel lokal. Temat var "Planet 50-50 by 2030 Step it up for gender equality". Jag fick biljett till denna kväll med musik och talare, bl. a. Ban Ki-moon, Melinda Gates, Hillary Clinton och Ellen Johnson-Sirleaf, Liberias president, som höll ett fantastiskt tal där hon bl.a. sa "Today we celebrate, but we have a long way to go". I dag firar vi, men vi har lång väg att gå.

Mitt deltagande under konferensen var i de arrangemang som Sveriges Kvinnolobby anordnade, t. ex. om den svenska sexköpslagen, det feministiska arbetet i Norden utifrån Nordiskt Forums slutdokument. I samband med dessa möten fick vi svenskar många frågor om Sveriges feministiska regering, sexköpslagen, hur kvinnors deltagande ser ut i det politiska livet, lagar som påverkar kvinnor och familjer, "pappa-månader" m.m. Flera möten anordnades av den svenska delegationen med bl. a. Åsa Regnér som talare. Likaså hade Nordiska Ministerrådet, Nordisk och Baltisk polis, samt de olika nordiska länderna flera möten.

Seminarium om pornografi och prostitution med bl. a. Cherie Jimenez, Per-Anders Suneson, Gail Dines, Julie Bindel och Clara Berglund.

Helen Boylan grundare till My Sisters' Place, en kvinnojour, dit Annelie ordnade ett studiebesök. Foto Colette van Luik

En viktig debatt under både den officiella och NGO konferensen gällde ordet "sex workers". Flera lobbyister försöker få in ordet istället för prostituerade i olika texter. Många kvinnor och organisationer har reagerat kraftigt på detta däribland de flesta svenska organisationer som var närvarande. "Prostitution is neither sex nor work", sade man. Prostitution är varken sex eller arbete.

Många spännande och givande möten skedde med kvinnor och några män från olika delar av världen. Utifrån mina erfarenheter som socialarbetare med kvinnliga missbrukare i Sverige, samt mina resor till New York då jag sett och studerat hur olika Non-profit organizations, Frivilligorganisationer organisationer, arbetar med olika typer av våld mot barn och kvinnor, var det mycket intressant att se hur man arbetar med dessa frågor och problem i olika länder i Nordamerika, Afrika, Asien, Australien och Europa. Jag fick många kontakter och möjlighet att dela erfarenheter från arbetet runt detta.

Det finns oerhört mycket att berätta, men jag vill dela ett intryck från ett möte med temat, fritt översatt, "Kvinnor och teknologi - Effektiv dokumentation av sexuellt våld samt styrkan i berättel-

ser från överlevare av sexuellt våld", ett möte som anordnades av WITNESS. Man visade filmer där flickor/kvinnor från olika länder använder videoteknik som ett medel att få berätta sin historia och dela den med andra. Ett starkt och oerhört effektivt sätt att få fram hur det sexuella våldet ser ut. Dessa filmer har använts i kontakt med polis, domstol och politiker i t. ex. Kenya, Sydafrika och Filippinerna. På detta sätt har medvetenheten ökat och även politiska beslut påverkats gällande våld och sexuellt våld mot flickor/kvinnor.

Till slut vill jag tacka för förtroendet att få åka till CSW/NGO i New York. Det har varit oerhört givande för mig och jag hoppas att jag kunnat förmedla lite av alla de starka, gripande, upprörande, men också stärkande möten med kvinnor från stora delar av världen som jag fick uppleva under 2 veckor i mars i New York.

Vill avsluta med ett citat från den amerikanska skådespelaren Patricia Arquette i sitt tal under "Planet 50-50 by 2030" kvällen. "We need action to see change. Who is responsible for this change? You are. I am." Vi behöver handling för att få förändring. Vem är ansvarig för att en förändring sker? Du är det. Jag är det.

Annelie Kraft

Porren – elefanten i rummet

Rapport från en konferens om pornografi och några tankar kring temat

Den 7 juni 2017 höll Unizon en konferens under temat "Porren - elefanten i rummet" på hotell Clarion Sign i Stockholm. Föreningen Unizon samlar över 130 kvinnojourer, tjejjourer och jourer som arbetar mot sexuella övergrepp. Med över 7000 medlemmar är jourerna Sveriges största folkrörelse för ett jämställt samhälle fritt från våld och för kvinnors och tjejers sexuella rättigheter. Att pornografin denna gång var föremål för en konferens berodde på att ämnet alltför länge befunnit sig i skymundan. Nu skulle det fram i ljuset och bli grundligt skärskådat inför en publik på 175 personer, de flesta yngre kvinnor.

Huvudtalaren Gail Dines, professor i sociologi och women's studies vid Wheelock College i Boston satte ämnet under luppen på ett medryckande sätt och drog ner den ena applådasken efter den andra. Det var en härlig känsla att få lyssna till en talare som inte är rädd att säga rent ut vad pornografin verkligen handlar om. I skrifter och föreläsningar fokuserar hon på sexualiseringen av vår kultur, hur pornografins kvinnosyn populariseras och normaliseras och hur detta påverkar oss alla på ett skadligt sätt.

Gail Dines

Gail talade i en och en halv timme och gav en stor mängd exempel på hur pornografin förnedrar, våldtar, smäddar och misshandlar kvinnor. I pornografin finns ingen jämställd sexualitet. Där är kvinnor totalt underordnade män.

Ju längre jag lyssnade till denna skräckinlagande information desto mer bekant blev jag med det jag fick höra. Jag kom dit som förutsättningslös lyssnare och gick därifrån konstaterande att så gott som allt som Gail Dines visade fram tog vi upp redan på 1970- och 80-talen. Den stora skillnaden ligger i de allt mer omfattande spridningsmöjligheter som pornografin har fått genom internet.

Även på den tiden gick amerikanska feminister i täten för kampen mot pornografin. Kathleen Barry hävdade att vår kultur är genomsyrad av den sexuella sadism som pornografin har kommit att präglas av. Andrea Dworkin underströk att pornografin är förbunden med våldtäkt och andra former av våld mot kvinnor. År 1982 analyserade jag ett antal "sexbrev" skrivna av herrtidningsläsare. Brevet visade tydligt hur påverkat skribenternas språkbruk var av de pornografiska artiklar de hade läst.* Men redan vid sekelskiftet 1900 såg feminister pornografin som skadlig för samhället och särskilt för de unga männen. Ina Rogberg med flera andra vitabandister tog upp kampen mot "vykortet", de s.k. franska kort med mycket sexuellt utmanande bildmotiv som spreds över hela Europa. Ina Rogberg talade ofta om hur allt, till och med formen på så praktiska ting som bläckhorn, gavs en sexuell prägel.

Min uppfattning är att den av Gail Dines beskrivna sexualiseringen av vår kultur påbörjades redan i slutet på 1800-talet, fick ett starkt uppsving på 1960-talet genom att lagen mot pornografi avskaffades och en viss nedgång i mitten av

1980-talet när AIDS upptäcktes för att åter hämta kraft och frodas med god hjälp av internet.

Arbetet mot pornografi och prostitution har gått parallellt med arbetet för kvinnans frigörelse på andra områden. Men det har alltid funnits de som försvarar pornografin, de som ivrigt förnekar dess skadeverkningar och de som inte vill ta i denna smutsiga fråga. Den som vågar göra det har ofta kallats "sexualfientlig", "manshatare" o.d. Medan stora framgångar har nåtts på flera andra reformområden, har utvecklingen stått mer eller mindre stilla, när det gäller pornografins vara eller icke vara. Efter kampanjen mot porr och prostitution som leddes av folk från FIB Kulturfront och som jag själv deltog i på 1980-talet, fick vi förbud mot barnpornografi. I stort sett avstannade arbetet mot all annan pornografi. Endast Kvinnofronten kämpade oförtrutet vidare. Men dialogen och analysen fortsätter. Det visar det bifall som Gail Dines och de andra talarna fick av Unizonkonferensens publik.

S.k. sexköp har kriminaliserats, men det är fullt tillåtet att köpa pornografi, vilket endast är en annan form av sexuell tillgång till kvinnors kroppar. Genom de bilder på kvinnor som pornografin erbjuder kan män skaffa sig sexuell upphetsning och tillfredsställelse. Men bilderna kan användas till mer. De ger män möjlighet att titta på, bedöma, värdera, jämföra, skratta åt, gyckla med kvinnokroppar. Män som konsumerar pornografi får en otillbörlig insyn i den kvinnliga kroppen, en insyn som tidigare varit förbehållen gynekologer. Män kan syns emellan diskutera och analysera ting som inte angår dem det minsta. Det ger män i allmänhet en makt över kvinnor som de aldrig tidigare haft.

Allt detta är ett mycket tivelaktigt privilegium som alla män i vår kultur kan använda sig av om de vill. Därför betraktas fri tillgång till pornografi som ett uttryck för demokrati. Den stackars man som inte har en chans att få ligga med en pangbrud, kan i alla fall få göra det i fantasin.

Detta påstående leder till frågan: hur är det möjligt att produktion och distribution av pornografi kan tillåtas i ett demokratiskt samhälle? Vi strävar efter jämställdhet mellan män och kvinnor på alla områden. Principen allas vår rätt att forma vårt samhälle och vårt eget liv är rättesnöret för vår feministiska regering. Men, kan unga män som har använt porr från så tidig ålder som elva, tolv år och insupit den kvinnosyn som pornografin förmedlar, verkligen se unga kvinnor som jämställda i arbetslivet och i samhällsbygget? Kan de unga kvinnor som vet, att deras manliga kompisar, arbetskamrater och pojkvänner har tittat på porr i årtal med allt vad det kan innebära, verkligen känna sig och betrakta sig som jämställda med dem? Måste det inte nästan kännas som att leva i polygami, när en vet att ens partner har huvudet fullt av andra kvinnors kroppar? Är det därför så många unga kvinnor mår dåligt och är missnöjda med sitt utseende? Är det bra att barn avlas av män som fått erektion med hjälp av våldspornografi? Kommer inte rätt och okultiverat mansspråk från den kvinnoförnedrande pornografin? Hur skulle det kännas att leva och umgås med män som i årtal

har läst och studerat fascistisk och rasistisk propaganda? Nog tror vi att den litteraturen har påverkat deras personlighet och sällsliv. Varför skall vi då inte tro att pornografins propaganda för våld, förakt och hat mot kvinnor också påverkar läsare och tittare?

Dagen efter Unizons pornografikonferens skulle Gail Dines ha ett möte med vår jämställdhetsminister Åsa Regmér. Jag vet inte hur mötet avlöpte, men jag hoppas innerligt att det resulterar i att vår regering kommer till insikt om att pornografi inte kan existera i ett jämställt och demokratiskt samhälle och agerar därefter.

I övrigt kan tilläggas att konferensen inte diskuterade frågan om förbud mot produktion och distribution av pornografi. Dock framstod det ganska klart att något sådant förbud just nu inte finns i Unizons verksamhetsplan.

**Se Läsarnas sexbrev: De kunde handla om borrhälsmaskiner.*

RFHL-kontakt,

narkotikapolitisk tidskrift nr 2-3 1982 s 26-27, 47. Kan hämtas på min hemsida: hjordislevin.se

Hjördis Levin

ERIK SANDBERG JAKTEN PÅ DEN FÖRSVUNNA SKATTEN

Många hyser föreställningen att Sverige är ett högskatteland, ett näst intill socialistiskt snällsamhälle där vi tar från de rika och ger till de fattiga. Men sanningen är att det var länge sedan Sverige var ett av världens mest utjämnande välfärdsländer. Nu kännetecknas i stället svensk skattepolitik av sin generositet mot de allra rikaste. När amerikanska skattesänkarlobbyen listar de förmånligaste länderna för storföretag och investerare att placera sina pengar i, toppar Sverige listan tillsammans med länder som Nya Zeeland och Schweiz.

Så hur gick det till när Sverige blev ett skatteparadis för de rika? Hur lyckades politikerna avveckla arvs- och förmögenhetsskatt och samtidigt behålla en av världens högsta skatter för låg- och medelinkomsttagare? Och vad händer med den svenska välfärden när de som har mest betalar allt mindre?

I Jakten på den försvunna skatten berättar journalisten Erik Sandberg historien om hur det svenska skattesystemet byggdes om. Sandberg ger läsaren

en populärvetenskaplig översikt av aktuell ekonomisk forskning och en introduktion till debatten i andra länder. Med engagemang och kunnighet lyckas Sandberg skriva något så ovanligt som en överraskande äventyrsbok om svensk skattepolitik.

Texten är från presentationen av boken på Bokus hemsida. Men Titti Wahlberg har läst den och gjort en sammanfattning av varje kapitel. Mycket informativt – kan rekvireras från skvgoteborg@gmail.com. Men skaffa gärna boken!

**FEMINISM
ÄR BRA FÖR ALLA**

DEMONSTRATION INTERNATIONELLA KVINNODAGEN 8 MARS

15.30 Samling på Stortorget i Lund. 16.00 Gemensamt demonstrationståg.
Återsamling på Stortorget för tal och musik med avslutning cirka kl 17.15.
17.30 Paneldebatt om jämställdhet på Stadsbiblioteket, arrangeras av Zonta.

Arrangörer: Kvinnojouren Lund, Tjejjouren, Zonta, Noomi, Soroptisterna, Freethem, Tillsammans för Lund, Svenska Kvinnors Västerförbund

Bok och biblioteksmässan Internationella torget

Även i år finns SKV med på Bok och Biblioteksmässan i Göteborg i månadskiftet september - oktober.
Välkommen till följande programpunkter på Stora scenen:

Ingela Mårtensson i förra årets monter

1. Operation 1325 tillsammans med *Kvinnor för fred*. Är det bara män som kan skapa fred?

Operation 1325 – kräver makt åt kvinnor i fredsprocesser. FN:s säkerhetsrådsresolution 1325 lyfter fram kvinnor som viktiga aktörer för hållbar fred och mänsklig

säkerhet. Samtidigt betonas kvinnors särskilda utsatthet i konflikter. Vilka konkreta åtgärder arbetar riksdagen med för att genomföra resolution 1325? Vad har Sveriges plats i säkerhetsrådet hittills lett till?

Samtalsledare Birgitta Rang

Två parlamentariker diskuterar. *Birgitta Olsson* en av dem.

Tid: Söndag 1 oktober, 10.40 - 11.10.

2. Stiftelsen Fistulasjukhuset

Varför Fistulasjukhusets verksamhet är så viktigt för kvinnorna i Etiopien.

Samtal med *Maria Gårdemyr*, grundare av Green Lamp som förmedlar solcellsväskor till byar på landsbygden. Samtalsledare Kerstin Engle.

Tid: Torsdag 28 september kl 15

Roligt om vi får en påhälsning!
tors 28 september –
sön 1 oktober

Förra årets monter

Hur vill du ha SKVs internbulletin, SKVibben kallad?

Du kan få den som mail eller i pappersformat i brevlådan. Skicka ett meddelande till skvgoteborg@gmail.com om du har internet så är vi säkrare på att det blir rätt.

Vi glömde....

Vi glömde att informera i förra Skvibben om resultatet av konstlotteriet som Fistula-stiftelsen anordnade förra året. Det var en stor satsning, särskilt från vice ordförande Anita Lilja Stenholms sida som samlade in de många fina tavlorna och skulpturerna. Lotteriet inbringade nästan 300 000 kronor, varav SKV bidrog med 26 000 kronor. Fantastiskt! Stort och varmt tack till er som köpte lotter. Även om ni inte vann gör pengarna stor nytta i verksamheten i Etiopien.

Om du glömt.....

Medlemsavgiften!

Plusgiro: 50 50 05-9

Avgiften är valfri från 50 kronor.

Kontakt
Svenska Kvinnors Vänsterförbund
Linnégatan 21
413 04 Göteborg
skvgoteborg@gmail.com
tel: 0702-829080

Kolla gärna på vår hemsida
svenskakvinnorsvansterforbund.se

Vi finns även på facebook
Svenska Kvinnors Vänsterförbund

